

nebe det paa den af mig foreslaaede Maade, idet det da maatte undersøges, om Bedkommende ogsaa virkelig kom fra saadanne Lande og ikke andetstedsfra, da troer jeg virkelig hellere ikke, at det vil blive Tilfældet; thi naar de komme med Skibe, der ankomme fra disse Lande, saa vil man jo uden videre antage dem for at komme derfra; men i ethvert Fald vil det jo være meget let at undersøge, og under enhver Omstændighed fan det at bruge Beteegnelsen „ankommen fra“ ved Siden af „hjemmehørende i“ umulig være en Indskrænkning, men det maa absolut være en Udvidelse af Fæsfriheden.

Udsærling: Man har talt meget om Anordningen af 10de December 1828 med Hensyn til Haandværksvende, men fra næste Aars Begyndelse faaer den jo i det Væsentlige slet Intet at bethede; thi det vil da berøe paa ethvert Menneffe, der driver Haandtering, om han vil være Haandværksvend eller ikke. Frafiger han sig al Laagsforbindelse, træder han op og arbejder, som han bedst vil og kan, og hvor han bedst kan finde sit Brød, saa tillægger han sig en anden Titel, og kalder sig Hr. Den og Den; han er ikke Haandværksvend, og er altsaa slet ikke under Loven, medmindre han forøvrigt driver omkring og kommer paa Steder, hvor han ikke maa komme. Hele Loven om Løsgængerer maa forandres; thi vi have nu langt mere Lov til at gaae løse, end vi før have havt; vi gaae ogsaa løse, end vi før have gaaet, og de Straffe, der hænge sammen med Løsgængerer, ville efterhaanden komme til at høre op. Løsgængerer maa efterhaanden komme til slet ikke at være, nogen Forbrydelse, det maa staae enhver Mand frit for at udøve Løsgængerer, saalænge han ikke krænker Andres Rettigheder; saalænge han ikke lægger sit Hoved, hvor han ikke har Lov til at lægge det; kan han staae paa Landeveien og sove, maa han have Lov dertil, d. v. s. saalænge han ikke staaer de Velfarende i veien. Med Hensyn til Betleri maa man ogsaa komme til at forandre Bestemmelserne; thi at en Person i al Skikkelighed beder mig om Noget, og at jeg giver ham Noget i al Venfæb, det

kan ikke for Fremtiden constatere, nogen Forfølelse, det maa høre til den borgerlige og kristelige Frihed. Disse Love maa vel altsaa komme til at undergaae en Forandring, om de skulle bruges; thi i den Skikkelig, de have, er der egentlig Ingen, der kan bruge dem, fordi de ikke kunne bruges, og paa Haandværksvende ville de ingen Anvendelse kunne faae, hvis Haandværksvendene ikke nødvendigvis ville tilbringe sig Anvendelsen paa dem; Enhver vil kunne frigjøre sig for at være Haandværksvend ved at sige: Jeg er ikke Haandværksvend, jeg staaer ikke i Forbindelse med noget Laag, jeg har slet Intet med alt det at gjøre, jeg arbejder idag som Skomager — ikke som Mester, han optræder ikke i en saadan Stilling, at han behøver Næringsbeviis, men ganske simpelt som Arbejder — imorgen som Glanmester, og det vil altsaa berøe paa ham selv. Alle disse Begrændsninger, der findes i Loven gennem Udtrykket Svend, ophøre fra 1ste Januar 1862 at have nogen fornuftig Betydning; efter den Tid ville de staae som en forældet Lovgivning fra den Tid af, da der var en ganske anden Tilstand med Hensyn til Arbejdere og Arbejderforhold, end der nu er. Man kan i saa Henseende berolige sig, og jeg vilde ønske, at det ærede Medlem ligeoverfor (Müllers) vilde lade være at stille Endringsforslag i den Retning; vi ere meget bedre tjente med, at de ikke blive stillede, end at vi komme i den Nødvendighed at stemme imod dem; thi naar vi stemme imod dem, kommer det til at see ud, som om vi gave den modsatte Mening et Slags Medhold, og det behøve vi ikke. Naar det ærede Medlem har troet, at jeg har sigtet til ham i det, jeg har udtalt om Tydskerne, saa kan det ikke have været Tilfældet, thi jeg tilstaaer ærlig talt, at jeg ikke har forstaaet, hvad han har talt om dem; jeg maa ikke have hørt rigtigt efter, men jeg er ogsaa overbevist om, at det ærede Medlem, saavel som det ærede Medlem fra Mariager (A. Hage), ikke har saa ringe Bepillie for Tydskerne. Det førstnævnte ærede Medlems Navn vidner om hans Afstamning, og derfor jeg ikke tager meget fejl, stammer det sidstnævnte ærede Medlem fra Lübeck. (A. Hage: Nei, fra Holland!)